

amano (мы обычае, вы обычате, они обычатъ). Безличный глаголъ е, кой-то нѣма повече освѣнъ трете лице въ едине. число; на пр, *piove* вали дѣждъ, *tuona* грѣми, *nevica* вали снѣгъ и пр.

101. — Наклоненія (modi) въ Италянскый языкъ сѣ пять: *Наклоненіе изъявительное* (modo l'indicativo) *Наклоненіе повелительное* (modo l'imperativo); *Наклоненіе желательное* (modo condizionale или ottativo); *Наклоненіе условно или съѣзно* (modo congiuntivo или soggiuntivo); и *Наклоненіе неопредѣлительное* (modo infinito).

102. — Врѣмена сѣ пять: *Врѣмя настоящее* (tempo presente) като: *io amo* азъ обычаемъ; *врѣмя прѣминѣло несвършено* (il passato Imperfetto) като: *io amava* азъ обычахъ; *врѣмя прѣминѣло свършено* (il passato perfetto) като: *io amai* и *ho amato* азъ обычахъ и азъ сѣмъ обычалъ; *ощадна прѣминѣло врѣмя* (il passato piúcheperfetto) като: *io aveva amato* азъ бѣхъ обичалъ; и *бѣдѣщее врѣмя* (il futuro) като: *io amerò* азъ щѣ обычаемъ.

103. — Лица сѣ три, както за единственно, така и за множеств. число, като: *io* (азъ) *tu* (ты) *egli* (esso) — онъ —; *noi* (мы) *voi* (вы) *egliano* (— essi —) они.

104. — Числа въ глагола сѣ двѣ: *единственно* (singolare) въ три лица; като: *io amo*, *tu ami*, *egli ama*; и *Множественно* (plurale) като: *noi amiamo*, *voi amate*, *egliano amano*.

105. — Различіе между имя-то и глагола състои въ това, че *имя-шо* показва просто вещь или